

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

NİL VENDİTTİ

ŞEF | CONDUCTOR

**CUMHURİYET
BAYRAMI
KONSERİ
REPUBLIC DAY
CONCERT**

KIAN SOLTANI

VİYOLONSEL | VIOLONCELLO

KONZERTMEISTER YEVGENİY KOSTRYTSKY

26 Ekim October 2019

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

Ü. Akbaş

Nocturne in Red

BSO siparişi, ilk seslendiriliş | World premiere, BSO commission

S. Prokofiev

Sinfonia Concertante, Op.125

- I. Andante
- II. Allegro giusto
- III. Andante con moto

ara interval

S. Rachmaninov

Senfoni No.1, Re minör, Op.13

Symphony No.1 in D minor, Op.13

- I. Grave—Allegro ma non troppo
- II. Allegro animato
- III. Larghetto
- IV. Allegro con fuoco

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Nil Venditti şef conductor

Henüz 24 yaşında olan İtalyan-Türk şef Nil Venditti'nin şimdiden, Slovenya Filarmoni, Toscana Orkestrası gibi orkestralarla bağları bulunuyor. Şef, 2019-20 sezonunda Camerata Salzburg ve Ulster Orkestrasıyla konserler verecek, Zürih'teki şeflik çalışmalarını sürdürecektir. Sezon boyunca Hollanda Filarmoni Orkestrasında Marc Albrecht'in yardımcı şefi olarak görev yapacak olan Venditti, Ocak 2020'de NPO ile Amsterdam Concertgebouw'da konser verecek, Zürih Tonhalle Orkestrasında Paavo Järvi'ye asistanlık yapacak.

Haydn, Mozart ve Beethoven'dan oluşan klasik repertuvara özel bir ilgi duyan Venditti, opera sahnesinde de kendini gösteriyor. Mozart'ın *Così fan tutte*, Figaro'nun *Düğünü* ve Sihirli Flüt operalarının yanı sıra Salieri'nin *Prima la musica poi le parole* yapıtını yöneten şef, Verdi'nin *Ernani*'sinde de yardımcı şef olarak görev aldı.

Venditti, yeni dinleyici topluluklarıyla kaynaştırıcı ilişkiler kurmayı savunuyor. Örneğin şefin tanıttığı yapıtlar arasında olan Nicola Campogrande'nin aslen Paris Filarmoni tarafından sipariş edilen *Halk ve Orkestra* için Konçertosunda izleyicilere orkestra çaldığı sırada ses yapmaları için plastik kaplı şekerler verildi ve bu sesler de performansın bir parçasını oluşturdu. Şef, yapıtı ilk kez 2016'da İtalya, Matera'da 2000 kişiden oluşan bir izleyici kitleyle açık havada yönetti. 2019'da Slovenya Filarmoni Orkestrasıyla aynı performansı gerçekleştiren Venditti, Nisan 2020'de Ulster Orkestrasıyla konçertoyu yönetecek.

Nil Venditti, halen Zürcher Hochschule der Künste'de Prof. Johannes Schlaefli'nin sınıfında yüksek lisans eğitimini sürdürüyor. 2017 ve 2018'de Paavo Järvi, Neeme Järvi ve Leonid Grin ile Pärnu Müzik Festivali kapsamındaki şeflik akademisine katılan Venditti, 2016'da Neeme Järvi, 2019'da Manfred Honeck yönetimindeki Gstaad Şeflik Akademisinde eğitim aldı.

Nil Venditti, 2015'te Ulusal Premio Claudio Abbado Genç Müzisyenler Yarışmasında birincilik ödülü aldı, 2017'de Bükreş'te Jeunesses Musicales Yarışmasında iki ödül birden kazandı. Daha önce Roma'daki Santa Cecilia Gençlik Orkestrasında birinci viyolonsel olan Venditti, Bernard Haitink, Donato Renzetti ve Jonathan Stockhammer gibi isimlerle çalıştı. Nil Venditti, İtalya'daki Perugia Konservatuvarında viyolonsel, L'Aquila Konservatuvarında şeflik eğitimi aldı.

Aged only 24, Italian-Turkish conductor Nil Venditti has already established relationships with orchestras including the Slovenian Philharmonic and Orchestra della Toscana. In 2019-20 she makes her debuts with the Camerata Salzburg and Ulster Orchestra, while continuing her conducting studies in Zurich. Throughout the season, Venditti serves as Assistant Conductor to Marc Albrecht and the Netherlands Philharmonic Orchestra, making her Amsterdam Concertgebouw debut with the NPO at the end of January 2020. In the same month, she also assists Paavo Järvi and the Tonhalle-Orchester Zürich.

With a strong affinity for the core classical repertoire of Haydn, Mozart and Beethoven, Venditti is also expanding her scope into the operatic field, having conducted Mozart's *Così fan tutte*, *Le nozze di Figaro* and *Die Zauberflöte*, as well as Salieri's *Prima la musica poi le parole*, and assisted in Verdi's *Ernani*.

Venditti is an advocate for finding inclusive relationships with new audiences. She has championed Nicola Campogrande's *Concerto for Public and Orchestra*, originally commissioned for the Paris Philharmonie, for which the audience is given plastic-wrapped sweets with which to create noise while the orchestra plays, being conducted as part of the performance. She first conducted the work for an open-air audience of 2,000 people in Matera, Italy, in 2016, and conducts it again with the Slovenian Philharmonic Orchestra in September 2019 and the Ulster Orchestra in April 2020.

She is currently pursuing a Specialised Master's Degree in conducting at the Zürcher Hochschule der Künste under the guidance of Prof. Johannes Schlaefli. She attended the Conducting Academy associated with the Pärnu Music Festival under Paavo Järvi, Neeme Järvi and Leonid Grin in 2017 and 2018, as well as the Gstaad Conducting Academy under Neeme Järvi in 2016 and Manfred Honeck in 2019.

Venditti was awarded First Prize at the national Premio Claudio Abbado for Young Musicians in 2015 at the age of 20 and won two prizes at the Jeunesses Musicales Competition in Bucharest in 2017. Former principal cello of the Santa Cecilia Youth Orchestra in Rome, she has been taught and mentored by Bernard Haitink, Donato Renzetti and Jonathan Stockhammer among others. She holds degrees in Cello and Conducting respectively from the conservatoires of Perugia and L'Aquila, Italy.

Kian Soltani viyolonsel violoncello

The Times'da "dikkate değer bir çello sanatçısı" olarak adından övgüyle söz edilen, Gramophone dergisi tarafından "saf mükemmellik" olarak nitelendirilen Kian Soltani'nin performansına, ifade derinliği, bireysellik duygusu ve teknik ustalığın yanı sıra, karizmatik bir sahne varlığı ve dinleyiciyle hemen bir duygusal bağlantı kurma yeteneği damgasını vuruyor.

Soltani, 2019-20 sezonunda, Münih Filarmoni, Chicago Senfoni, Los Angeles Filarmoni, Filarmonica della Scala, Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Hallé, KBS Senfoni ve Pekin Ulusal Sahne Sanatları Merkezi Orkestrasıyla konserler verecek. Sanatçının yakın zamanda konser verdiği orkestralar arasında Viyana Filarmoni, Londra Filarmoni, Berlin Staatskapelle, Boston Senfoni ve Tonhalle Orkestraları yer alıyor. 2019'da Kraliyet Filarmoni Orkestrasında Konuk Sanatçı olan Soltani'nin, 2018 sonbaharından itibaren Konzerthaus Dortmund'daki Junge Wilde'de birkaç yıllık bir anlaşması bulunuyor.

Soltani, yakın zamanda Carnegie Hall, Salzburg ve Lucerne Festivallerinde, Wigmore Hall'de ve Boulez Saal'de resitaller, ECHO Yükselen Yıldızlar Programı kapsamında Paris Filarmoni, Viyana Konzerthaus, Amsterdam Concertgebouw, Elbphilharmonie Hamburg, Barbican Centre, Cologne Filarmoni ve Stockholm Konser Salonunda konserler verdi. 2020 baharında Boulez Saal'de bir çello müzik gecesinin küratörlüğünü yapacak.

Soltani, 2017'de Deutsche Grammophon ile özel bir kayıt sözleşmesi imzaladı. Schubert, Schumann ve Reza Vali'nin çello ve piyano yapıtlarından oluşan ilk albümü Home, Şubat 2018'de piyasaya çıktı. Dünya çapında beğeni kazanan albüm, Gramophone dergisinde "olağanüstü" olarak tanımlandı. Sanatçının Daniel ve Michael Barenboim ve Yulia Deyneka ile yaptığı Mozart Piyano Dörtlüleri kaydı, 2018 Ağustosunda yayımlandı. 2019'da Warner Classics, Soltani'nin Lahav Shani ve Renaud Capucon ile 2018'de düzenlenen Aix Easter Festivalinde canlı olarak kaydedilen Dvorak ve Tchaikovsky Piyano Üçlülerinin albümünü çıkardı. Sanatçının Deutsche Grammophon etiketiyle yapacağı bir sonraki albümün 2019 sonlarına doğru çıkması planlanıyor.

Kian Soltani uluslararası müzik sahnesinde adını on dokuz yaşında Viyana Musikverein'in Goldener Saal salonunda ve Hohenems Schubertiade'de sergilediği ve büyük beğeni

toplayan ilk performanslarıyla duyurdu. 2013'te Helsinki'de düzenlenen Uluslararası Paulo Çello Yarışmasını kazanarak dünya çapında dikkatleri üzerine toplayan Soltani için, bu yarışma sonrasında Ostinato dergisi “yeni kuşak çello sanatçıları arasında en üst düzey bir solist” yorumunda bulundu. Soltani Şubat 2017'de Almanya'nın ünlü Leonard Bernstein ödülüne ve Aralık 2017'de de saygın Credit Suisse Genç Sanatçı ödülüne değer görüldü.

1992'de Avusturya Bregenz'de İranlı müzisyen bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Kian Soltani, dört yaşında çello çalmaya başladı ve henüz on iki yaşındayken Basel Müzik Akademisinde Ivan Monighetti'nin sınıfına katıldı. 2014'te Anne-Sophie Mutter Vakfının bursunu kazanan sanatçı, çalışmalarını Almanya'daki Kronberg Akademide Genç Solist Programının bir üyesi olarak sürdürdü. Soltani ayrıca Liechtenstein'daki Uluslararası Müzik Akademisinde daha ileri düzeyde müzik eğitim aldı. Soltani cömert bir bağışla kendisine ödünç verilen “London ex Boccherini 1694” bir Stradivarius çalıyor.

Hailed by *The Times* as a “remarkable cellist” and described by Gramophone as “sheer perfection”, Kian Soltani's playing is characterised by a depth of expression, sense of individuality and technical mastery, alongside a charismatic stage presence and ability to create an immediate emotional connection with his audience.

In 2019-20 Soltani makes debuts with orchestras including the Munich Philharmonic, Chicago Symphony, Los Angeles Philharmonic, Filarmonica della Scala, Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Hallé, KBS Symphony and Orchestra of the National Centre for the Performing Arts Beijing. Recent orchestral highlights include the Vienna Philharmonic, London Philharmonic, Berlin Staatskapelle, Boston Symphony and Tonhalle Orchestras. In 2019, he is the Royal Philharmonic Orchestra's Artist in Residence and commences a multi-year residency with Junge Wilde at Konzerthaus Dortmund from Autumn 2018.

As a recitalist, Soltani has recently performed at Carnegie Hall, Salzburg and Lucerne Festivals, Wigmore Hall and the Boulez Saal, where he will return to curate an evening of cello music in spring 2020. In 2018-19 Soltani performed at venues including the Philharmonie de Paris, Vienna Konzerthaus, Amsterdam Concertgebouw, Elbphilharmonie Hamburg, Barbican Centre, Cologne Philharmonie and Stockholm Concert Hall as part of the ECHO Rising Stars scheme.

In 2017, Soltani signed an exclusive recording contract with Deutsche Grammophon and his first disc “Home”, comprising works for cello and piano by Schubert, Schumann and Reza Vali, was released to international acclaim in February 2018, with Gramophone describing the recording as “sublime”. His recording of the Mozart Piano Quartets with Daniel and Michael Barenboim and Yulia Deyneka was released in August 2018. In April 2019, Warner Classics released a disc of the Dvorak and Tchaikovsky Piano Trios with Lahav Shani and Renaud Capuçon, recorded live at Aix Easter Festival in 2018. Soltani’s next disc for Deutsche Grammophon is scheduled for release in late 2019.

Soltani made his international breakthrough at the age of nineteen with acclaimed debuts in the Vienna Musikverein’s Goldener Saal and at the Hohenems Schubertiade. He attracted further worldwide attention in April 2013 as winner of the International Paulo Cello Competition in Helsinki where he was hailed by *Ostinato* magazine as “a soloist of the highest level among the new generation of cellists”. In February 2017 Soltani won Germany’s celebrated Leonard Bernstein Award and in December 2017, he was awarded the prestigious Credit Suisse Young Artist Award.

Born in Bregenz, Austria, in 1992 to a family of Persian musicians, Soltani began playing the cello at age four and was only twelve when he joined Ivan Monighetti’s class at the Basel Music Academy. He was chosen as an Anne-Sophie Mutter Foundation scholarship holder in 2014, and completed his further studies as a member of the Young Soloist Programme at Germany’s Kronberg Academy. He received additional important musical training at the International Music Academy in Liechtenstein. Soltani plays on the “London ex Boccherini 1694” Stradivarius, thanks to a generous loan.

Ülkemin AKBAŞ

Nocturne in Red

Ülkemin Akbaş Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Teori-Kompozisyon Sanat Dalından 2004’te mezun oldu. Yüksek lisansını Avusturya’daki Universität für Musik und darstellende Kunst Graz’da Beat Furrer ve Klaus Lang’in danışmanlığında tamamladı.

Universität für Musik und darstellende Kunst Wien'de kompozisyon bölümünde lisansüstü eğitimi alan Akbaş burada da kompozitör Michael Jarrell ile çalıştı. Fransa'da Acanthes New Music'de Salvatore Sciarrino'nun ve Almanya'da Internationale Ferienkurse für Neue Musik Darmstadt'ta George Haas'ın ustalık sınıflarını tamamladı. Eserleri Avrupa'nın pek çok seçkin müzik topluluğu tarafından seslendirildi. Besteleri son olarak, Çin'de yapılan 6th New Music Week of Shanghai ve Romanya'da 2014 International New Music Week Bucharest, Hacettepe Senfoni Orkestrası, Karşıyaka Oda Orkestrası ve Auditorio Nacional Madrid'de Neotonarte Orkestrası tarafından icra edildi. Halen Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesinde öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır.

Noktürn, gecedен esinlenen yahut geceye dair çağrışım yapan müzik anlamını taşır. Eser üç akor ile başlamaktadır. Viyolalar merkez (re) notası etrafında mikrotonal glissandolar yaparken, üflemeli çalgılar nefes sesi temelli bir müzikal doku icra etmektedir. İlerleyen bölmelerde ses alanı giderek genişler ve nefes seslerinden doğan bu yapı müzikte kendi özerk yerini alır. Yaylı çalgılar çoğunlukla heterofonik bir doku barındırır ve arka planda daha stabil bir tını alanı oluştururlar. Eser koralvari bir yapı ile son bulur. Genel olarak çalışma sürekli bir filtreleme sürecine tabi olur. Bu süreçlerin arasında durağan müzikal anlar oluşmaktadır. Mecazi anlamda ifade edilirse müzik kendi yatağından taşmadan çok sayıda kıvrımları olan bir nehir gibi ilerler. Eserin yazımı aşamasında verdiği desteklerden ötürü Bilkent Senfoni Orkestrasının değerli sanat yönetmeni Nusret İspir'e teşekkürlerimi sunarım.

Ülkemin Akbaş received his undergraduate degree in composition from Bilkent University Faculty of Music and Performing Arts. He earned his master's degree from the University of Music and Performing Arts in Graz. During his studies in Graz, he worked with Beat Furrer and Klaus Lang. Following his graduate studies, Akbaş completed his postgraduate studies at the University of Music and Performing Arts in Vienna under the supervision of Michael Jarrell. He has attended masterclasses such as Darmstadt International Summer Courses for new music and Acanthes. His pieces have been performed by renowned musicians in festivals such as 6th New Music Week of Shanghai, 2014 International New Music Week Bucharest. He has gained commissions from ensembles and soloists such as the Ensemble XX. Jahrhundert, Karşıyaka String Orchestra

and Neo Tonarte Orchestra (Spain). He currently serves as an instructor at Bilkent University, Faculty of Music and Performing Arts.

Nocturne (from the French word nocturnal, from Latin nocturnus) is usually a musical composition that is inspired by, or evocative of, the night. The piece begins with three chords. Violas are making microtonal deviations around a central tone (D) while the wind instruments are mainly producing breath sounds. In the following sections the sound field broadens, and these figures, born from the breath of the wind instruments take on their own life in the piece. The string instruments mainly have a heterophonic texture throughout and serve as a background. The piece ends with a choral like structure. In general, the work undergoes a constant filtering process to reach a momentarily stable form before undergoing a new filtering process. Metaphorically speaking, the music flows as if it is a stream with numerous twists which would never overflow its banks. Finally I would like to thank Nusret İspir, the artistic director of the Bilkent Symphony Orchestra for his support during the creation of the work.

Ülkemin Akbaş

Sergei PROKOFIEV (1891-1953)

Sinfonia Concertante, Op.125

1917 Bolşevik Devriminden sonraki on beş yıl boyunca Prokofiev, Batı'da, çoğunlukla Fransa'da yaşadı ve müziğin en parlak avangart bestecilerinden biri olarak ün kazandı. Ancak hiçbir zaman tam olarak açıklanmayan nedenlerden dolayı besteci—belki de karşı konulamaz ev özlemi ya da evde daha büyük bir başarı umudu—1933'de kendi topraklarına geri döndü ve “Büyük Sovyet Toplumunun” kurulmasına yardımcı olma görevini üstlendi. Bu andan itibaren ürettiği eserlerin çoğu, hükümetin talep ettiği pratik amaçlara hizmet edecek şekilde, kitlelere ulaşılabilirliği hedefleyen, önceki işlerinde benimsediğinden daha basit, daha doğrudan bir anlatım tarzı kullanılarak yazılmıştır. Romeo ve Juliet, Peter ve Kurt ve Alexander Nevsky gibi dönüşünün hemen ardından yazılmış yapıtlar, bu yaklaşımın ilk örnekleridir. Aynı dönemde yazılmış başka bir eser, bestecinin Paris'ten ayrılmadan hemen önce oluşturmaya başladığı, fakat tamamlanması 1938'i bulan Mi minör Viyolonsel Konçertosuydu. Bu yapıt popüler stile tam

anlamıyla sığamaması bakımından diğerlerinden ayrılır. Nitekim eserin ilk seslendirilişi büyük bir hoşnutsuzlukla karşılanmış, yapıt besteci tarafından rafa kaldırılmıştı. Konçertoyu tekrar gündeme getiren ise bundan tam on yıl sonra eserin kopyasını bir şekilde eline geçiren ve Moskova Konservatuvarının Küçük Salonunda icra eden yirmi yaşındaki Mstislav Rostropovich'ti. Aynı konsere Prokofiev de katılmış, konserin bitiminde genç çelliste konçertoyu onun için revize edeceğinin sözünü vermişti.

1950 yılında besteci revizyona ilk girişimi yapmış, ancak kısa bir süre sonra terk etmişti. Büyük bir eserin parmaklarının arasından kayma şansını vermek istemeyen Rostropovich'in ısrarı ve işbirliğiyle konçerto revize edildi. Prokofiev eseri başta Viyolonsel Konçertosu No.2 olarak etiketlemiş, Rostropovich tarafından da bu şekilde tanıtılmıştı. Fakat 1952'de besteci, revizyonu bir kez daha gözden geçirmiş ve tanımını konçertodan "sinfonia concertante"ye değiştirmiştir. Bu tanımla anlaşılması gereken ilk şey, konçerto ve senfonik yönlerin müzikte eşit derecede rol oynadığıdır.

Sinfonia concertante yaklaşık kırk dakikadan fazla süren geniş çaplı bir eserdir ve solist bu süre zarfının neredeyse tümünde aktif durumdadır. Eser üç bölümden oluşmaktadır ve her bölümde yoğun tempo değişimleri söz konusudur. Lirik eğilimli melodilerin sıklıkla ön plana çıktığı gibi, viyolonselın sunduğu diğer olanaklardan da derinlemesine faydalanılmıştır. Pek çok viyolonsel konçertosunda kişi, duyabildiğinden daha fazla çalış eylemi görür; bu alçak ses perdeli çellonun orkestral doku tarafından kolayca boğulmasından ileri gelir. Burada Prokofiev, tam teçhizatlı bir senfoni orkestrası kullanır ancak bu kadrodan, solisti kapatmayacak şekilde—sinfonia concertante idealini gözetererek—seçici bir şekilde faydalanır. Eser boyunca üflemeliler yer yer ikincil solist olarak viyolonsel ile çeşitli diyaloglara girer.

During the fifteen years following the Bolshevik Revolution, Prokofiev lived in the West, mostly in France, and gained considerable fame as one of the most brilliant avant-garde composers of music. However, for some reason never fully explained – maybe because of his enormous yearning for home or his hope of achieving even greater success at home – he returned to his homeland in 1933 and took on the duty of helping in the establishment of the "Great Soviet Society". Most of the works the composer

produced after that point on were written in a simpler and more direct expressive style than his previous works, so that they could be more accessible to masses to serve the practical purposes demanded by the government. *Romeo and Juliet*, *Peter and the Wolf*, and *Alexander Nevsky*, the works written immediately after the composer's return, are the first examples of this approach. Another work composed in the same period was the *Cello Concerto in E minor*, which the composer conceived while he was still in Paris and could complete only in 1938. This work is distinguished from the others with regard to its lack of conformity with the popular style described above. In fact, the premiere of the work caused significant discomfort, and the work was laid aside by the composer. The concerto was brought back to life by the twenty-year old Mstislav Rostropovich, who somehow found a copy of the work ten years later and performed it in the Small Hall of the Moscow Conservatory. Prokofiev himself attended the concert, and promised the young cellist to revise the concerto for him.

In 1950, the composer made his first attempt at a revision, but abandoned the idea shortly afterwards. Unwilling to let a great work slip through his fingers, Rostropovich invited himself to the composer's country house in the summer of the following year and insisted that they work together to complete the project. The master composer and the master performer revised the concerto over several weeks of intense collaboration. Prokofiev had labelled the work as *Cello Concerto no. 2* and Rostropovich had used the same label when introducing the work. However, in 1952 the composer reviewed the revised work again, and changed its description from *concerto* to "*sinfonia concertante*". The first thing to be understood from this description is that the concerto and symphonic aspects play equal roles in music.

Sinfonia concertante is an extensive work lasting for more than forty minutes, and the soloist is almost always active throughout this time. The work is composed of three movements, each of which is marked with intense tempo changes. Not only lyrically disposed melodies frequently come to prominence, but also other possibilities offered by the cello are used fully. In many cello concerti, one sees more acts of playing than one hears; this is because the low-pitched cello is easily drowned out by the orchestral texture. Here Prokofiev employs a full symphony orchestra, but makes selective use of the ranks - observing the

sinfonia concertante ideal - so as not to eclipse the soloist. Throughout the work, winds occasionally engage in various dialogues with the violoncello as secondary soloists.

Sergei RACHMANİNOV (1873-1943)

Senfoni No.1, Re minör, Op.13

Symphony No.1 in D minor, Op.13

Rachmaninov, 1895'te ilk senfonisini yazmaya başladığında henüz 22 yaşındaydı ve Rusya'nın en umut vadeden bestecileri arasında görülmekteydi. Moskova Konservatuvarını bitiriş projesi olan tek sahnelik operası Aleko, Bolşoy Tiyatrosunda sahnelenmiş, seyirciler arasında yer alan Tchaikovsky'nin övgülerini kazanmıştı. Yine bu ana kadar bestelemiş olduğu Birinci Piyano Konçertosu ile birlikte The Rock ve Fantasy on Gypsy Themes gibi küçük ölçekli orkestral eserleri de eleştirmenlerin beğenisini kazanmıştı. Rachmaninov, orkestral formların en çetini olan senfoniye, kariyerinin bu ilk basamaklarında el atmak için gereken güveni kendisinde bulmuş olmalıydı.

Tamamlanması neredeyse bir yıl süren senfoni, St. Petersburg'ta Rus Senfoni Konserlerinin kurucusu ve yöneticisi Belyayev tarafından kabul edildi; performansın şefliğini ise aynı zamanda bir besteci olan Glazunov üstlendi. 27 Mart 1897'te gerçekleşen prömiyer kelimenin tam anlamıyla bir fiyaskoydu. Glazunov, zaten kuşkuyla yaklaştığı eseri çok az sayıda prova etmiş, ona gereken ehemmiyeti vermemişti (konser anında sarhoş olduğuna dair söylentiler de vardır). Kendi müziğini tanınmaz halde bulan Rachmaninov, kendisini hışımla konser salonundan dışarı atmıştı. Prömiyerin başarısızlığı yalnızca eserin kendisi için değil, Rachmaninov üzerindeki etkisi açısından da bir felaketti. Özgüveni parçalanan Rachmaninov, derin bir bunalıma girmiş, üç yıl boyunca da kayda değer yeni bir eser üretememişti.

Rachmaninov, senfoniye çeşitli zamanlarda revize etmeyi düşünse de, 1918'de Amerika'ya göç ettiğinde partitürü geride bırakmış; ardından da eser kayıplara karışmıştır. 1945'te (bestecinin ölümünden iki yıl sonra), orijinal orkestra bölümlerinin keşfedilmesi üzerine senfoni yeniden gündeme gelmiş, 17 Ekim 1945'te de 1897 prömiyerinden bu yana ilk kez icra edilmiştir. Senfoninin bu sefer başarıyla sonuçlanan bu icrası, Rachmaninov'un müziğinin kendi

anavatanında yeni ve daha coşkulu bir değerlendirmesine yol açmıştır.

Tchaikovsky gibi Rachmaninov da, müziğindeki dramayı farklı karakterlere sahip tematik grupları tezatlandırarak yaratırken, bütünlük, döngüsel bir formla ve her zaman açıkça duyulabilen tematik çapraz referanslarla sağlanır. Senfoninin her bölümü aynı dört notalık bir grupetto ile başlar. Birinci bölümde bu grupetto'yu Dies Irae adlı bir Ortaçağ ilahisinden türetilen yaylıların kalın tonlardaki teması takip eder. Bu, senfoninin ilerleyen bölümlerde çeşitli dönüşümlerle tekrar tekrar duyulacak mottosudur.

When he started writing his first symphony in 1895, Sergei Rachmaninov was 22 years old, and was considered among the most promising composers of Russia. His one-act opera, *Aleko*, which was his graduation project at the Moscow Conservatory, was staged at the Bolshoi Theatre and received the praise of Tchaikovsky, who was in the audience. Similarly, his first Piano Concerto and small-scale orchestral works like *The Rock* and *Fantasy of Gypsy Themes*, the works he composed until then, were acclaimed by critics. Accordingly, Rachmaninov must have felt confident enough in these first steps of his career to set out to write a symphony, the most difficult of orchestral forms.

The symphony, which took almost a year to complete, was accepted by Belyayev, the founder and director of the Russian Symphony Concerts in St. Petersburg, and Glazunov, a composer himself, undertook to conduct the performance. The premier held on 27 March 1897 was a complete fiasco. Glazunov, who was already doubtful about the work, rehearsed it only a few times and did not take it seriously enough (it was even said that he was drunk during the concert). Finding his own music unrecognizable, Rachmaninov left the concert hall in a fury. The failure of the premiere was disastrous, not only for the work itself, but regarding its effect on Rachmaninov as well. Rachmaninov, whose confidence was destroyed, went into a deep depression, and did not produce any remarkable new work for three years.

Although the composer considered revising the symphony on various occasions, he left the score behind when he migrated to the United States in 1918 and the work was nowhere to be found. In 1945 (two years after the composer's death), when the original orchestra parts were discovered, the symphony came to the fore once again,

and was performed on 17 October 1945, for the first time after its 1897 premiere. This performance of the symphony, which turned out to be successful, led to a new and more enthusiastic evaluation of Rachmaninov's music in his homeland.

Like Tchaikovsky, Rachmaninov created the drama in his music by contrasting thematic groups with different characters, while he ensured unity through a cyclical form and thematic cross references, which can always be heard clearly. Every movement of the symphony starts with the same four-note grupetto. In the first movement, the grupetto is followed by the high pitched theme of the strings, derived from a Middle Age hymn Dies Irae. This is the motto of the symphony, which will be heard again and again in various transformations in the following parts.

Aylin Yılmaz

Bilet ve Ulaşım Bilgileri

Ticket and Transportation Information

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: (312) 290 1775

Ücretsiz Servis | Free Transportation

Tunus Caddesi, Bahçelievler (DSİ misafirhanesi önü), Armada ve Kentpark'tan, konserden bir saat önce ve konser sonrasında.

From and to Tunus Street, Bahçelievler (In front of guesthouse of DSİ), Armada and Kentpark one hour prior to concert time and after the concert.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir. | Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy, *konzertmeister*

Irina Nikotina, *konzertmeister asst.*

Suzana Bezhani

Bahar Kutay

Refik Zamanalıoğlu

Adilhoca Aziz

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Davut Aliyev

Elena Postnova

Hüseyinali Hüseyinaliyev *

Emel Özer *

2. Keman | 2nd Violin

Feruza Abdullayeva, *grup şefi | principal*

Eren Kuştan, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Elena Rihs

Marina Ağapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Nazik Rahmedova

Sabina Alikperova

Viyola | Viola

Cavid Cafer, *grup şefi | principal*

Yukiyo Hirano, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Sema Hakioglu

Uluğbek Rihs

Ece Akyol

Svetlana Simolin

Elif Kuştan

Emre Coşkun Akman

Elena Gnezdilova

İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, *grup şefi | principal*

Serdar Rasul

Artur Rahmatulla

Adil Babacan

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, *grup şefi | principal*

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Buray Noyan

Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer, *grup şefi | principal*

Zita Zemleni

Ebru Aykal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, *grup şefi | principal*

Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, *grup şefi | principal*

Selen Özyıldırım

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, *grup şefi | principal*

Yaman İrun *

Korno | Horn

Mustafa Kaplan, *grup şefi | principal*

Güloya Altay

Hasan Erim Hacat

Derya Nur Alan *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, *grup şefi | principal*

Krasimir Konyarov

Onurcan Çağatay

Trombon | Trombone

Cem Güngör, *grup şefi | principal*

Mehmet Ali Baydar

Aleksey Medvedev

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, *grup şefi | principal*

Alper Özgüzel *

Hakan Yağuş *

Doğa Berk Oktay *

Kaan Soysal *

Cem Güray *

Arp | Harp

İlayda Sezen *

Çelesta | Celesta

Tuna Bilgin

* Misafir Sanatçı | Guest Artist